

**AZƏRBAYCAN BORU-PROKAT (SUMQAYIT) VƏ SUMQAYIT
SİNTETİK-KAUÇUK ZAVODLARININ ƏSASININ
QOYULMASI VƏ FƏALİYYƏTİ TARİXİNDƏN****H.A.ALIYEV***Sumqayıt Dövlət Universiteti*

30-cu illərin sonunda Sovetlər Birliyində ağır sənayenin inkişafına diqqət yetirən partiya və sovet hökuməti qara metallurgiyanın da inkişaf etdirilməsinə xüsusi əhəmiyyət verirdi. Çünki sənayenin və kənd təsərrüfatının bütün sahələrinin yüksəlişi bununla bağlı idi. ÜİK(B)P XVIII qurultayı qətnamələrində göstərilirdi ki, külçə-metal çıxarları bazası əsasında Mərkəzi Asiya və Zaqafqaziyada yerli tələbata cavab verən iri olmayan müəssisələrin – zavodların tikintisinin genişləndirilməsi zərurəti xüsusi qeyd olunmuşdu [1, 398-399]. Qurultayın qətnamələrində kimya sənayesində – başlıca olaraq əlvan metallurgiyanın və elektrik stansiyalarının işlənmiş qazlarından istifadə etmək əsasında yeni kükd-turşu zavodları, habelə sənaye müəssisələri və kombinatları, soda zavodları, şin zavodları tikintisinə başlanılması: 13-15 sintetik-kauçuk zavodu və 16 şin zavodu salınması, onları ölkənin müxtəlif rayonlarında yerləşdirilməsi qeyd olunurdu. Bu müəssisələrin nəzdində 15 regenerator sexi, habelə 2-3 azbest məmulatı zavodu tikilməsi zərurəti göstərilirdi [1, 400]. Belə zavodların tikintisi Zaqafqaziyada yenə Sumqayıt stansiyası yaxınlığında və Tiflisə yaxın olan Rustavidə tikmək planlaşdırılmışdı. Hər iki metallurgiya zavodu yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi, keçmiş SSRİ-nin neft sənaye rayonlarını polad borularla təchiz etməli idi.

Keçmiş SSRİ-nin və Azərbaycan SSR-in neft sənayesinin polad borulara artan tələbatını ödəmək məqsədi ilə 1940-cı ilin əvvəlində sumqayıt qəsəbəsində boru-yayma zavodunun tikintisi haqqında qərar qəbul edilmişdi. Həmin ilin aprelində zavodun ilk layihəsi həyata keçirilməsinə başlanılmışdı. Azərbaycanda ilk qara metallurgiya zavodunun özünü qoymaq üçün 1940-41-ci illərdə bu ərazidə böyük çala qazılmışdı. Eyni vaxtda respublikanın gələcək metallurgiya mərkəzinin köməkçi binalarının və mənzil fondunun layihələndirilməsinə başlanılmışdı. lakin bu tikintiyə yalnız 1940-cı ilin axırında başlanılmışdı.

Sumqayıtda keçmiş İttifaqın və Azərbaycan SSR-in boru-yayma və alüminium zavodlarının yaradılması tarixi də həmin vaxtdan başlayır. Yeni qara və əlvan metallurgiya müəssisələrinin və digər sənaye sahələrinin tikintisini sürətləndirməsi sumqayıt istilik elektrik mərkəzinin 1941-ci ilin fevralında işə salınması və ilk dəfə respublikanın paytaxtı bəkirinin neft, neft emalı və b. sənaye sahələrinə elektrik cərəyanı verməsi, habelə yeni yaranmaqda olan sumqayıt sənaye müəssisələri üçün əlverişli şərait yaratmışdı.

Bu Zaman Sumqayıtda artıq yeni energetika bazası olan istilik elektrik mərkəzi fəaliyyət göstərirdi. O Sumqayıtın bütün sənaye müəssisələrini, xüsusən də işə salınacaq boru-prokat zavodunu elektrik və istilik enerjisi ilə təchiz etməli idi. 1940-cı ilin aprelində «Giproliz» tərəfindən Sumqayıt boru-prokat zavodunun layihələndirilməsinə və tikintisinə başlanılmışdı. Zavodun ərazisində iki çənin bünövrəsi qoyuldu [2, 10].

Lakin müəssisənin bünövrəsi qazılıb başa çatdırılması ərəfəsində başlanan alman-sovet müharibəsi ilə əlaqədar zavodun tikintisi dayandırıldı. Yalnız 1944-cü ildə Qızıl Ordunun düşmən üzərində qələbələri və ölkədə daxili vəziyyətin nisbətən sabitləşməsi, SSRİ-nin bir sıra regionlarında olduğu kimi, Sumqayıtda da yarımçıq qalmış inşaat və sənaye müəssisələrinin tikintisinin davam etdirilməsinə imkan verdi. Şəhərin tikintisinə kömək məqsədilə 1944-cü ilin martında buraya Krasnovodskdan, həmin ilin sentyabrında isə Barnauldan 500 nəfər inşaatçı gəlmişdi [3, 58]. Sumqayıtın bünövrəsinin qoyulmasında, onun sənaye müəssisələrinin mərkəzlərinin yaradılmasına xüsusi qayğı və köməklik göstərildi. Minlərlə gənc fəhlə, dünənki çoban, üzümçü, əkinçi Sumqayıtdakı nəhəng tikintilərdə iştirak etmək qərarına gəlmişdilər. Lakin faşist Almaniyasının Sovet İttifaqına qəflətən hücumu nəticəsində bu müəssisələrin tikintisi dayandırılmışdı. 1944-cü ilin əvvəlində Azərbaycanda metallurgiya bazasının yaradılmasına yenidən başlandı. Boru-Yayma və alüminium zavodu 137 hektar sahədə yerləşməli idi.

Sumqayıt sənaye müəssisələrinin tikintilərinə 1944-cü ilin martında Azərbaycanın müxtəlif yerlərindən, o cümlədən Krasnovodsk və Barnauldan 400 nəfər könüllü gənc işləməyə gəlmişdilər. Onların çadırlarda yaşamalarına baxmayaraq işləmək həvəsi buna mane olmurdu. Boru-yayma zavodunun tikintisi üçün yaradılmış «Zaqşənayetikinti» tresti texnika ilə hələ zəif təchiz edilmişdi. Burada kifayət qədər tikinti materialları, ərzaq məhsulları, hətta içməli su belə yox idi. Lakin bütün bu çətinliklər respublikanın partiya sovet və ictimai təşkilatlarının, habelə inşaatçıların, mühəndis-texniki işçilərin və fəhlələrin, ümumiyyətlə Sumqayıt müəssisələrində çalışanların birgə səyi ilə tədricən aradan qaldırılırdı. Sumqayıt 1945-ci ildə nəhəng tikinti sahəsinə çevrilmişdi. İkinci Dünya müharibəsi qurtardıqdan sonra Sumqayıt xalq tikintisi meydançası elan olundu. Sovet respublikaları sumqayıtın Boru-Yayma zavodunun tikintisinə yaxından kömək etməyə başlamışdı. 1946-50-ci illərdə bir-birinin ardınca Boru-Yayma zavodunun mexaniki təmir, çuqun-tökmə, dəmirçilik və bir çox başqa obyektləri işə düşmüşdü. 1947-ci ildə onun tikintisi başa çatdırılmışdı. Müəssisənin layihələndirilməsi və tikintisində o zaman sovet və dünya elm və texnikasının yayma və metal ərintiləri sahəsində əldə edilmiş nailiyyətlərindən istifadə edilməsi polad boruların istehsalının 3 dəfə artmasına səbəb olmuşdu [4, 58].

Sumqayıtın sənaye müəssisələrinin yaradılmasında keçmiş Sovetlər Birliyi millətlərin və xalqların nümayəndələri – azərbaycanlılar, ruslar, özbəklər, ukraynalılar, beloruslar, gürcülər, ermənilər, latışlar, moldavanlar, ləzgilər, talışlar, avarlar, tatarlar, yəhudilər, çeçenlər, karellər, kürdlər, osetinlər, başqırdlar, habelə etnik qrupların və xarici vətəndaşlar – polyaklar, almanlar, bolqarlar, yuqoslavlular, koreyalılar, yunanlar və b. çalışırdılar. Onların tikintisində müxtəlif millətlərin nümayəndələri ilə yanaşı, respublika gəncləri xüsusilə fərqlənirdilər. 1944-cü ilin

sentyabrında İsmayılı rayonunun Yuxarı Cülyan kəndindən Sumqayıta gələn gənc Aslan Osmanov az vaxtda burada bənnalıq peşəsinə yiyələnərək Sumqayıtın təməlini qoyan yüzrlə gənclərdən biri idi [5, 5]. 1944-cü ilin oktyabr-dekabr aylarında şəhərin tikintisinə və sənaye müəssisələrinə Leningrad, Dnepropetrovsk, Sverdlovsk, Kiyev və Tbilisi orta ixtisas texnikumlarının və ali texniki məktəblərini bitirmiş inşaatçı mühəndislər, habelə azərbaycan sss-in ali texniki məktəblərinin tələbələri köməyə gəlmişdilər [6, 164-165].

SSRİ Xalq Tikinti Komissarlığının 1944-cü il 17 yanvar tarixli qərarı ilə sumqayıt inşaatçı qəsəbəsində həmin ilin martında zaqafqaziya sənaye tresti yaradılmışdı [7, 145]. Mühəribə illərində ağır şəraitdə çoxsaylı çətinlikləri aradan qaldıran Sumqayıt inşaatçıları boş və boz səhrada görünməmiş həvəslə çalışırdılar.

1944-cü ilin mayında Moskvadan Sumqayıta kömək üçün gəlmiş, sonralar respublikanın qocaman metallurqu olan Aron Zelmanoviç Qrişkan xatirələrində qeyd edirdi ki, köhnə Moskva yüz illərlə tikildiği halda daşdan tikilmiş nəhəng Çeryomuşka cəmi 10 ildə salınmışdı. Sumqayıt da belə ecazkar və nəhəng sənaye obyektı idi. «Mən Sumqayıta 1944-cü ilin 1 May bayramı ərəfəsində gəlmişdim. Hər tərəf ilanlar, sarı daş kimi torpaq, iki barak və qumluq səhradan ibarət idi. Bu zavoddur – deyə georqi mənə işarə etdi. mən boru-prokat zavodunun baş mühəndisi kimi Sumqayıta göndərilmişdim. O zaman mən də gənc idim. Mən də macərə axtaran gənclər kimi buranı tikməyə gəlmişdim. Onun ardınca 50-ci illərdə Sumqayıtı tikmək üçün korçağınlar daha haradan gəlmirdilər: Özbəkistan və Latviyadan, Ermənistan və Ural ətrafından, Moskva və Tbilisidən, Odessa və Permdən gəlmişdilər. Mayın 1-də onlar yaşadıkları çadırların üstündə gəldikləri şəhərlərin adını bayraqlarda yazmışdılar» [8, 4].

Mühəribədən sonra qısa müddətdə fəhlə qəsəbəsində tikinti işləri geniş vüsət alırdı. Şoranlıq düzdə yeni binalar, yaşıllığa qerq olmuş məhəllələr, abad xiyabanlar, güclü sənaye müəssisələri kompleksinin tikilməsi davam etdirilirdi. Respublikanın kəndlərindən, qəsəbə və şəhərlərindən, habelə Şimali Qafqazdan, Mərkəzi Asiyadan, Baltık sahili ölkələrindən, Uzaq Sibirdən Sumqayıt tikintilərinə işləməyə könüllü gələn və göndərilən gənclərin sayı ildən-ilə artırdı.

30-cu illərdə Bakıya, oradan da Sumqayıta gəlib onun tikintilərinə işləyən yüzrlə gənclərdən biri də mühəribə illərində Sumqayıtdan cəbhəyə könüllü getmiş və ölümündən sonra Sovet İttifaqı Qəhrəmanı adına layiq görülmüş Yakov Sinyov idi* [9, 448].

Sumqayıt şəhəri tədricən inkişaf edib şəhər tipli yaşayış məntəqə-

* Sinyov Yakov Mixayloviç (1912-17.4.1943) Krasnodar vilayətinin Kırmsk şəhərində anadan olmuşdur. 1929-cu ildə Moskva tikinti məktəbini qurtarmış, 1930-cu ildə Bakıya gəlmiş və Sumqayıt şəhərinin tikintilərində işləmişdi. 1941-ci ildə Qızıl Ordu sıralarına çağırılmışdı. 1943-cü ildən ÜİK(b)P-nın üzvü idi. 1943-cü ilin aprelində Krasnodar ölkəsinin Kırmsk rayonu uğrunda vuruşmalarda Matrosovun igidliyini təkrar edərək bədəni ilə düşmənin atəş nöqtəsini örtmüş, sovet əsgərlərinin hücumuna keçməsinə şərait yaratmışdı. Ölümündən sonra ona SSRİ Ali Soveti Rəyasət Heyətinin 23 oktyabr 1943-cü il fərmanı ilə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı adı verilmişdir. Ölümündən əvvəl Qırmızı Bayraq ordeni və medallarla təltif olunmuşdu. Kırmsk və Sumqayıt şəhərlərində onun adına küçə var.

sinə çevrilirdi. Sumqayıtın tikinti və sənaye müəssisələrinin fasiləsiz inşası və qurulması onun şöhrətinin bütün sovetlər birliyində yayılması ilə nəticələnirdi. Sumqayıt böyüdükcə onu yaradan adlı-sanlı adamlar da öz qabarılları ilə şöhrətlənirdilər. Onun ilk sakinləri inşaatçılar idi. Respublikanın və keçmiş SSRİ-nin müxtəlif yerlərindən komsomol putyovkası ilə Sumqayıta gəlmiş gənclər Sumqayıtın bünövrəsinin qoyulması və onun yüksəlişində yaxından iştirak edirdilər. Qəsəbənin ilk qurucularından olan Aslan Osmanov əvvəl inşaatçı usta yanında şagird olmuş, ilk illərin çətinliklərinə mərdliklə sinə gərmiş, yüzlərlə inşaatçının yetişməsində böyük əmək sərf etmişdi. Sosialist əməyi qəhrəmanı kimi yüksək ada layiq görülmüş Aslan Osmanov həm də Sumqayıt boru-prokat zavodunun təməl daşlarının qoyulmasında yaxından iştirak etmişdi [10, 3]. O günləri xatırlayan məşhur inşaatçı iftixarla deyirdi: «Zavodun bina daşlarını qoyan kimi uşaq bağçası və klub üçün bina tikməyə başladım. Sonra da yaşayış evləri tikdik. Fəhlələri baraklardan və yataqxanalardan çıxardım. Əvvəl ikimərtəbəli evlər, sonra üç və dördmərtəbəli, indi isə (1964-cü il nəzərdə tutulur – A.H.) beşmərtəbəli evlər tikirik. Mən fəxr edirəm ki, həm boru-prokat zavodunun, həm də sintetik-kaucuk zavodunun bünövrəsinin qoyulmasında mənim briqada üzvlərimin əməyi vardır» [10, 3]. Aslan Osmanovun inşaatçılar briqadası sonralar Sumqayıtda inşaat üzrə ilk kommunist əməyi briqadası adını almışdı. Bir çox səmərələşdirici təkliflərin və dəyərli məsləhətlərin müəllifi olan Aslan Osmanov və onun briqadasının üzvlərinin iş metodu Sumqayıtın tikinti obyektlərinin inşasında geniş tətbiq edilmişdi. Onun briqadasında İsmat Mahmudov, Ləntuş Qabrielyan, Zina Qanina, Cavanşir Mirzəxanyan, Şamil Mustafayev və b. Sumqayıtın tikintilərində – məktəb, xəstəxana, ictimai binaların bünövrəsinin qoyulmasında əvəzsiz zəhmət çəkmişdilər. Vaxtilə Aslan Osmanovun briqadasının tikib ucaldığı orta məktəbdə sonralar o, özü oxuyaraq Kamal attestatı almışdı [10, 3]. O, Moskva, Volqoqrad, Rustavi, Donetsk şəhərlərinin tikintilərində təcrübə məktəbi keçmiş, 1966-cı ildə Kremldə keçirilən inşaatçıların ümumittifaq müşavirəsində iştirak etmişdi.

Müharibənin sonrakı ilk ilində – 1946-cı ildə Sumqayıtda sosialist sənayesinin nəhəng müəssisələri olan Azərbaycan (Sumqayıt) Boru-Prokat zavodunun ilk köməkçi sexi, 1948-ci ildə Sintetik-kaucuk zavodunun və Alüminium zavodunun sexləri işə başlayıb, ölkəyə ilk məhsul verməyə başlamışdılar [2, 11].

Sumqayıtın inşasında keçmiş Sovetlər Birliyinin bütün respublikalarının nümayəndələri, ilk növbədə mühəndis-texniki kadrları iştirak edirdilər. Ölkənin 300-dən artıq müəssisəsi şəhərin tikintisi və sənaye müəssisələrinin təchizi üçün material göndərirdilər [11, 103]. Sumqayıt Alüminium zavodunun üçüncü korpusunun tikintisində Sovet İttifaqının 25 Xalq Təsərrüfatı Şurası müəssisələrində istehsal olunan mexanizmlər, Avtomatik qurğular hazırlanıb oraya göndərilmişdi [11, 103].

Şəhərin tikilməsinə və yeni sənaye müəssisələrinin yaradılmasına kömək məqsədilə 1945-ci ilin fevral ayında 537 nəfər gənc inşaatçı kö-nüllü olaraq Sumqayıta gəlmişdilər. Onların əksəriyyəti Moskva, Omsk, Yaroslavl və Leningradın kaucuk istehsalı üzrə mütəxəssisləri olub, Sumqayıt Sintetik-Kaucuk zavoduna kaucuk istehsalını nizama salmaq məqsədilə köməyə gəlmişdilər [11, 103].

XX əsrin 30-40-cı illərində sənaye qəsəbəsi kimi təməli qoyulan Sumqayıtın ilk inşaatçıları, qurucuları və ilk sakinləri «İcbari əmək» cəzasına məhkum edilmiş məhbuslar, habelə el-obasından müxtəlif səbəblərə görə didərgin salınmış, doğma kənd-kəsəyində ögey münasibətlə qarşılaşmış, Haqsızlıqlarla üzləşmiş və təqiblərə məruz qalmış insanlar olmuşdur [12, 7]. Ədalətsizliyə baş əyə bilməyən bu müstəqil əqidəli, Möhkəm xarakterli, azad iradəli insanlar İkinci Dünya müharibəsindən sonra Sumqayıtı özlərinə yurd – vətən seçmişdilər [12, 7]. Müharibədən sonra sürətlə tikilməkdə olan sumqayıtda dustaq, əsir və məskunların gücündən maksimum istifadə edilmişdi. Alman əsirlərinin şəhərin inşasında böyük zəhməti və əməyi olmuşdur. Onların demək olar hamısı sonralar doğma vətənlərinə çıxıb getmişlər, amma azərbaycanlı məhbuslar, «İcbari əmək» cəzasına məhkum olunmuş dustaqların əksəriyyəti Sumqayıtı özlərinə daimi iş və yaşayış yeri seçmişdilər [12, 7].

Şəhər salınanda onun obrazı, xəyalda təcəssüm forması haqqında da düşüncələr. Keçirilən müsabiqədə memar Süleyman Hacıyevin müəllifi olduğu spiralvari üst-üstə qoyulmuş 15 tikinti blokunun zirvəsində qanad açmış qağayı abidəsi tikilməkdə olan sahil şəhərinin rəmzi kimi qəbul edilmişdi [12, 6]. Bu, o zaman üçün uğurlu simvol idi. Lakin o dövr arxada qalıb. O zamankı sumqayıt tikilib qurtarıb, hətta indi həmin tikililər, xüsusən də sənaye nəhəngləri sökülür, dağıdılır. keçmiş kombinat və zavodların çoxu işləmir. 50-ci illərin quruculuq ruhu indi yalnız xoş xatirələrdə yaşayır [12, 6].

1946-cı ildə Sumqayıtda Azərbaycan qara metallurgiyasının ilk müəssisəsi olan boru-prokat zavodunun tikintisi davam etdirildi [12, s. 11]. Onun ardınca 1947-1948-ci illərdə alüminium, sintetik-kauçuk, kimya istehsalat birliyi, kimya kombinatı və b. istehsal müəssisələrinin inşasına başlanılmışdı [12, 12].

Bu sənaye müəssisəsinin maraqlı tarixi vardır. Sovetlər Birliyində təbii kauçuk plantasiyalarının olmaması avtomobil sənayesinin, habelə digər sənaye sahələrinin yaradılması və inkişafına mane olurdu. Kauçuk istehsalında əsas xammal olan spirt istehsalı üçün arpa, buğda, kartof və digər yeyinti məhsullarından istifadə etmək lazım idi. Bu isə ölkənin taxıl və kartof əkin sahələrinin genişləndirilməsini tələb etməkdən əlavə, taxıl məhsulları və kartofa əhalinin artan tələbatında böyük çətinliklərlə qarşılaşırdı. Təbii kauçuk plantasiyalarının yaradılmasını nəzərə alan sovet hökuməti 1926-cı ilin əvvəlində süni kauçuk istehsal etmək üçün beynəlxalq müsabiqə elan etmişdi. Həmin müsabiqədə görkəmli rus-sovet alimi akad. S.V.Lebedevin təklif etdiyi üsul qəbul olunmuş və yüksək qiymətləndirilmişdi [13, 5]. 1931-ci ildə başda S.V.Lebedev olmaqla sovet alimlərinin gərgin səyləri nəticəsində SSRİ-də bu çətinlik aradan qaldırılmağa, ölkədə böyük kimya kombinatları və zavodları tikilməyə başlanmışdı. İstehsal edilən kauçukdan nəqliyyat-avtomobil sənayesində, habelə digər sənaye sahələrində izoləedici məhsullar: rezin, şin və b. sintetik məhsulların alınması ilə nəticələnmişdi. Bununla da SSRİ o zaman süni sintetik kauçuk istehsal edən ilk ölkə idi [13, 6]. 1935-ci ildə Azərbaycan SSR-nin Neft Sənayesi müəssisələrinin kauçuka olan tələbatını ödəmək məqsədilə Bakıda Sintetik Kauçuk Təcrübə Zavodunun əsası qoyulmuşdu. Lakin onun Bakının sıx sənaye-ərazi komplek-

sində geniş fəaliyyət göstərməsinə bir sıra subyektiv amillərin və şəraitin olmaması bunu o zaman paytaxta yaxın olan Sumqayıtın boş ərazisində qurulması məqsədəuyğun hesab edilmişdi. Çünki Sumqayıt həm də təbii neft və qaz yataqlarına yaxın idi. Zavodun layihələndirilməsi 1939-cu ildə SSRİ Neft və Kimya Sənayesi Komissarlığının və Dövlət Plan Komitəsinin qəbul etdiyi üçüncü beşillik planının ilk variantı əsasında başlanmışdı. Onun tikintisinə 1940-cı ilin sonu – 1941-ci ilin əvvəlində başlanmışdı [13, 7]. 1941-ci ilin birinci yarısında Sintetik Kauçuk Zavodunun əsası qoyulmuşdu. Lakin 1941-ci ilin iyunun 22-də alman-sovet müharibəsinin başlanması ilə əlaqədar bu zavodun da tikintisi müvəqqəti dayandırılmışdı. Yalnız Qızıl Ordunun alman-sovet cəbhəsində uğurlu qələbələrindən sonra – 1945-ci ilin əvvəlində SSRİ Dövlət GİPRO Kauçuk Komitəsi zavodun texniki sənədləşdirilməsini və onun tikintisini davam etdirməyi qərara almışdı. 1945-ci ilin avqust-sentyabr aylarında Sumqayıt Sintetik Kauçuk zavodunun tikintisinə yenidən başlanılmışdı. Onu iki növbədə inşa etmək planlaşdırılmışdı. İlk növbədə kükürd turşusu hidrotasiya etmək yolu ilə sintetik etil spirti istehsal edən tikinti qurğularını işə salmaq, sonra isə S.V.Lebedevin təklif etdiyi üsulla butandan, stiroidan, butadien-stirol kauçukdan və spirtdən butadien almaq nəzərdə tutulurdu. Leninqrad və Azərbaycan kimyaçı və neftçi alimlərinin gərgin əməyi nəticəsində Bakı Neft Emalı zavodunda istifadəsiz xammal kimi havaya buraxılan qazdan sintetik-kauçuk almağın mümkün olduğu təcrübədə sübut edilmişdi. 1945-ci ilin payızından Sumqayıt Sintetik Kauçuk zavodunun yenidən əsaslı tikintisi davam etdirilmiş, o 1950-ci ilin başa çatdırılmışdı. Bu müəssisələrin tikintisi ilə yanaşı, eyni zamanda inzibati-yaşayış, sosial-məişət, mədəni-maarif, səhiyyə, idman və s. sahələr üçün binaların tikilməsi paralel aparılırdı. Bununla da qısa müddətdə ilk fəhlə qəsəbəsi olan Sumqayıt böyüyüb inkişaf edirdi. 1949-cu ilin noyabrın 21-də Azərbaycan SSR Ali Soveti Rəyasət Heyətinin fərmanı ilə Sumqayıt qəsəbə tipli yaşayış məntəqəsindən respublika tabeliyində olan şəhərlər kateqoriyasına daxil edilmişdi [14, 2]. Bu, şəhərdə əhəlinin sürətlə artımı və onun ümumi inkişaf səviyyəsinin yüksəlməsi ilə bağlı idi. Belə ki, 1939-cu ildə Sumqayıtda cəmi 6 min 400 nəfər adam yaşadığı halda, on il sonra – yəni 1949-cu ildə Sumqayıt şəhər statusu aldığı dövrdə bu nisbət 17 min 200 nəfərə çatmışdı [2, s. 11]. O vaxtdan başlayaraq gənc şəhərin müstəqil ictimai-siyasi təşkilatları yaranmağa və fəaliyyət göstərməyə başlamışdılar.

ƏDƏBİYYAT

1. Sov.İKP qurultayları, konfransları və MK plenumlarının qətnamə və qərarları. III hissə (1917-1930-cu illər). Bakı: Azərnəşr, 1954, 762 s.
2. Садыхов Г.Ш., Мамедов Р.С. Армяне в Сумгаите. Книга первая. Историко-социологический очерк (1938-1994 гг.). Б.: Шур, 152 с.
3. Дулаева З.А. Сумгаит – индустриальный гигант Азербайджана. Баку: Изд-во АН Азерб. ССР, 1962, 128 с.
4. Дулаева З.А. Из истории нового социалистического города Азербайджана-Сумгаита. Баку: Изд-во АН Азерб. ССР, 1960, 165 с.
5. Həsənov M. Əməyi ilə yüksələn insan (Aslan Osmanov haqqında)/ «Sosialist Sumqayıtı» qəz., Bakı, 1959, 13 fevral.
6. Dulayeva Z. Azərbaycanın yeni sosialist şəhəri (Sumqayıtın tarixindən xülasə). Azərbaycan SSR-in 40 illiyi münasibətilə. Bakı: EA nəşri, 1960, 165 s.

7. Məhərrəmov Ş. Gənclik şəhəri (Sumqayıtın 15 illiyi münasibətilə) // Azərbaycan qadını jur., Bakı, 1964, №11, s. 145.
8. Зейналов Ф., Халутов Г., Мусаелян С. Чудесный сплав. Баку, Газ. «Бакинский рабочий», 1962, 1 мая.
9. Sinyov Yakov Mixayloviç haqqında Azərbaycan Sovet Ensiklopediyası: VIII c., 1984, 608 s.
10. Mansurzadə A. Şəhər addımlayır günəşə doğru. Sumqayıtın fəxri vətəndaşları haqqında. «Azərbaycan gəncləri» qəz., Bakı, 1980, 14 fevral.
11. Салимов А.Г. История возникновения города Сумгаита и особенности формирования его населения / Сб. статей «Полевые исследования Института Этнографии им. Миклухо-Маклая (1980-1981 гг.)». М.: Наука, 1984, с. 103.
12. Əhmədov Q., Vəziroğlu B. Sumqayıtla birgə ucalanlar. Bakı: Zaman, 2000, 287 s.
13. Sumqayıt Sintetik-Kauçuk zavodu. Sumqayıt: 1968, 36 s.
14. Sumqayıta şəhər statusu verilməsi haqqında Azərbaycan SSR Ali Sovetinin fərmanı. Kommunist qəz., Bakı, 1949, 22 noyabr.

ИСТОРИЯ ОСНОВАНИЯ ТРУБОПРОКАТНОГО ЗАВОДА И ЗАВОДА СИНТЕТИЧЕСКОГО КАУЧУКА В СУМГАИТЕ И ИХ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ

Г.А.АЛЫЕВ

РЕЗЮМЕ

В конце 30-х годов прошлого столетия Союз Советов и Советское правительство уделяли особое внимание развитию тяжелой промышленности, особенно чёрной металлургии, т.к. её развитие было тесно связано с приростом всех областей промышленности и сельского хозяйства. С этой целью в Сумгаите были построены трубопрокатный завод и завод синтетического каучука. Автор данной статьи рассматривает историю их зарождения и личностей, принимавших участие в их разработке и строительстве.

HISTORY OF THE ESTABLISHMENT OF TUBE-ROLLING AND SYNTHETICAL CAOTCHOUK PLANTS IN SUMQAYIT AND THEIR WORK

Q.A.ALIYEV

SUMMARY

At the end of the 30s of last century the Soviet Union and the Soviet Government devoted much attention to develop industry, especially ferrous metal industry as its development was closely connected with the advance of all the fields of industry and agriculture. For this reason tube-rolling and synthetical caotchouc plants were established in Sumqayit. The author investigates the history of their establishment and the personalities working on the processing and construction.